

Πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης πλήρη θέλω στρέφει ὀφθαλμόν,
 ἵνα ζῶ μὲ τῆς πατρίδος τὰς γλυκείας ἀναμνήσεις.
 Εἰς τοῦ ἀποχωρισμοῦ μου τὸν ἀποχαιρετισμόν,
 εὐτυχίης, ἂν αἰσθανθῆτε ὄλας μου τὰς συγκινήσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1888.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Γ. ΖΑΛΑΚΩΣΤΑΣ.

ΑΝ ΘΕΛΗΣ

Εἶμαι σιμά σου, μάθε με
 Τὴν γλῶσσα τῶν ἀγγέλων
 Νὰ λησμονήσω παρελθόν
 Νὰ μὴ σκεφθῶ γιὰ μέλλον!
 Μ' ἕνα γλυκὸ χαμόγελο
 Χάιδεψε τὴν καρδίά μου·
 Ἄνοιξε τὴν Παράδεισο
 Ἐμπρὸς ἔς τὸν ἔρωτά μου.
 Ῥίξε ἕνα βλέμμα ἔρωτικό
 Τὰ νέφη νὰ σκορπίση
 Ἄπ' τὴν ψυχῇ, πού σὰν Θεό,
 Ἐσένα ἔχει ἀγαπήσει!
 Σιμά σου γένομαι ἄγγελος·
 Τὸν Πλάστη μου δοξάζω!
 Μ' ἀφίνεις. . . , ὀλοζώντανος
 Ἐ τὴν κόλασι βουλιάζω!

Τὰ φιλιὰ τὰ ἀγαπημένα.—Δὲν τα θέλω μετρημένα.

Μοῦ ἴδωκες ἕνα φίλημα,
 Κ' εἶμαι γιὰ νὰ πεθάνω!
 Γιὰ δῶς μου κ' ἕνα δεύτερο,
 Κι' ἀνίσως καὶ δὲν ἴγειάνω·
 Δῶς μου πέντ' ἔξη μαζωχτά.
 Τὸ χάρο νὰ νικήσω.
 Ἡ δῶσέ μου ἄκοπα φιλιὰ
 Ὡς που νὰ ξεψυχήσω.